

CURSUL DE STUDIU AL BIBLIEI

Lecția No. 4

Dece Permite Dumnezeu Suferința?

© 1998 Biserica Unită a lui Dumnezeu, o *Asociație Internațională*. Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii. Scripturile în această broșură sunt citate din Traducerea Românească de Dumitru Cornilescu, dacă nu este notat altfel, prin e-Sword, versiunea 7.9.8, Copyright 2000-2008, Rick Meyers, Toate drepturile rezervate mondial.

Autor: John Ross Schroeder, Roger Foster. *Scriitori contributory:* Jerold Aust, Gerhard Marx. *Recenzenți Editoriali:* John Bald, Peter Eddington, , Jim Franks, Bruce Gore, Paul Kieffer, Darris McNeely, Burk McNair, David Register, Richard Thompson, Leon Walker, Donald Ward, Robin Webber, Lyle Welty, Dean Wilson. *Desen:* Scott Ashley, Shaun Venish.

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicat de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association].

Dece Permite Dumnezeu Suferința?

„Cea mai copleșitoare obiecție a credinței că există o putere înțeleaptă și iubitoare înapoia universului este existența în lume atât de multor dureri și suferințe” -- Richard Harries, autor.

Noi avem tendința să fim confortabili crezând în Dumnezeu când totul merge în favoarea noastră. Dar să lovească tragedia și noi începem repede să punem la îndoială însăși existența Lui.

Să ne uităm la condiția spirituală a lumii. Agnosticii – lume care declară scepticismul lor al existenței unui Creator suprem, inteligent care controlează universul – influențează orientările educative, științifice și guvernamentale. Existența suferinței în lume este una dintre cele mai obișnuite justificări ale agnosticilor a lipsei de credință și de încredere în Dumnezeu.

Neînțelegând motivele pentru care abundă suferința, ei conchid că nici Dumnezeu, nici religia nu oferă răspunsuri pentru problemele lumii. Așa cum a observat autorul și istoricul englez Paul Johnson: „Eu suspectez că problema răului îndepărtează mai multă lume serioasă de religie decât oricare altă dificultate.”

În Europa spre exemplu, agnosticismul este rampant. Acolo erodarea credinței religioase a început în mod serios când enormitatea suferinței și morții primului război mondial i-a lovit acasă pe milioane de supraviețuitori Europeni. Mai mult de 10 milioane muriseră și alte 20 de milioane fuseseră răniți în conflictul acela enorm.

După cum a scris autorul englez David L. Edwards: „Experiența în Europa în epoca științei arată repetat că credința în Dumnezeu poate fi copleșită de suferință” (*Viitorul Creștinismului* [The Future of Christianity] p. 339). El explică cum s-a întâmplat aceasta: „Primul război mondial a fost marea catastrofă [religioasă]. A produs mai puține daune fizice decât al doilea război mondial – dar cu mult mai multe daune Creștinismului ... Tradițiile bisericilor Europene i-a pregătit foarte puțin pentru criza spirituală... Ele [bisericele] toate i-au încurajat pe membrii lor să se roage pentru victorie și siguranță, numai ca să descopere că un nor de gaz toxic a acoperit toate doctrinele care apăruseră atât de clare în zilele de pace... A fost un război care a cauzat multe daune vechiului stil al bisericilor propovăduind că Dumnezeu era în control ca preotul parohiei lor” (pp. 306-307).

De atunci, cei mai mulți Europeni au ajuns să creadă că credința în Dumnezeu este cu greu justificată. Mulți și-au exprimat părerea că Dumnezeu este surd la strigătele de suferință care emanau din tranșeele îmbibate de ploaie ale primului război mondial și din lagărele Naziste ale morții ale celui de al doilea război mondial. Valul acesta de dubiu a fost atât de mare în Europa încât în unele regiuni multe din clădirile vechi ale bisericilor au fost vândute pentru librării, spații de birouri și chiar ca cluburi de noapte.

Cum împăcăm durerea și suferința cu descrierea Biblică a unui Dumnezeu iubitor? Dece permite El mizeriile oribile care afectează omenirea? Explică Biblia suferința? Dezvăluie ea un Dumnezeu care poate exercita control asupra universului? Dacă El are felul acela de putere, dece nu pune El un sfârșit imediat mizeriei?

Multă lume, credincioasă și necredincioasă, privește la calamități – fie personale, naționale sau globale – și agonizează peste întrebările acestea. În lecția aceasta noi vom vedea cum se adresează Biblia enigmei acestea: Dece permite Dumnezeu suferința?

Libertate de alegere sau libertate de suferință?

Dacă noi urmează să înțelegem cu claritate de ce Dumnezeu permite suferința, trebuie să dăm piept cu o altă întrebare importantă. Cum putem noi avea libertate de alegere și să primim și libertate de suferință? Noi le vrem pe amândouă cu disperare. Dar sunt ambele posibile în același timp?

Dacă există vre-un singur ideal care este practic idolatrizat în Occident este libertatea. Libertatea este baza sistemului nostru social. Mulți ar fi dispuși să apere libertatea și independența chiar și cu prețul vieților lor.

Dumnezeu Însuși a dat poporului libertatea de alegere. În fapt, acesta este parte din marele desen al lui Dumnezeu. El nu ne forțează de-a lungul unei anumite căi, în schimb El ne lasă să alegem calea pe care vrem noi să umblăm. Asupra subiectului alegerii, Dumnezeu a zis vechiului Israel: „Iau azi cerul și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața...(Deuteronom 30:19).

Scriitorul rus Fiodor Dostoievski a exprimat cu pasiune ceea ce ar putea fi părerea prevalentă a occidentului a importanței voinței libere. În 1864, în ale sale *Note din ilegalitate* [Notes From the Underground], el a scris despre nevoia noastră de autodeterminare: „Omul are nevoie numai de voința sa liberă, indiferent de cât costă și unde conduce.”

Dar care sunt avantajele și dezavantajele voinței libere a omului? Noi trebuie să păstrăm în minte că libertatea de alegere permite rezultate și *bune* și *rele*. Costul poate fi enorm. Alegerile noastre pot conduce la consecințe dezastruoase.

La începutul 1900, ca și acum, oamenii au făcut alegeri fără grijă. Conducătorii naționali au luat hotărâri fatale. Mândria, încăpățânarea, frica, planificări strategice și alianțe militare și politice complicate au jucat cu toate o parte în declanșarea primului război mondial. Odată ce condițiile au fost în loc, națiunile în război s-au aflat în cursa unui canion a unui măcel continuu, aproape fără de sfârșit al tinerilor soldați. Putem vedea obiceiuri asemănătoare prin toată istoria.

Dar în tot haosul acela, întrebarea adevărată nu este aceea dacă Dumnezeu este viu și îi ascultă pe participanți, ci *dacă noi îl ascultăm pe El*.

Pavel descrie succint condiția lumii: „au picioarele grabnice să verse sânge; prăpădul și pustiirea sunt pe drumul lor; nu cunosc calea păcii” (Romani 3:15-17). Din nefericire, nu toată distrugerea, mizeria, durerile și suferința vin asupra celor ce fac deciziile rele. Multe din consecințele alegerilor noastre cad fără deosebire asupra celor nevinovați. Oamenii fără vină pot fi, și adesea sunt, vătămați. Prea adesea acei care nu au avut nimic de a face cu hotărârile rele suferă cel mai mult din pricina lor.

Moise confirmă principiul acesta: „Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea; dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam” (Numere 14:18). Unele consecințe ale păcatelor durează peste generații.

Alegerile greșite ale omenirii sunt cauza celor mai multe din suferințele pe care le vedem în lume.

Suveranitatea lui Dumnezeu

Numai Sfintele Scripturi dezvăluie soluțiile adevărate și de durată ale suferinței oamenilor. Trebuie să căutăm în Cuvântul lui Dumnezeu soluția problemelor noastre.

Cine, conform Bibliei, este domnitorul suprem peste națiuni?

„: „Doamne, Dumnezeul părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeu în ceruri și nu stăpânești Tu peste toate împărățiile neamurilor? Oare n-ai Tu în mână tăria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi?” (2 Cronici 10:6).

Cum compară Biblia puterea lui Dumnezeu cu puterea națiunilor?

„Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă din vadră, sunt ca praful pe o cumpănă; El ridică ostroavele ca un bob de nisip. Libanul n-ajunge pentru foc, și dobitoacele lui n-ajung pentru arderea de tot. Toate neamurile sunt ca o nimica înaintea Lui, nu sunt decât nimicnicie și deșertăciune” (Isaia 40:15-17, compară cu versurile 22-23).

Dezvăluie Biblia cum interacționează Dumnezeu cu conducătorii națiunilor pentru a-I împlini Voia Lui?

„În cel dintâi an al lui Cir, împăratul Perșilor, ca să se îplinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împăratul Perșilor, care a pus să se facă prin viu grai și prin scris vestirea aceasta în toată împărăția lui: Așa vorbește Cir, împăratul Perșilor: „Domnul, Dumnezeul cerurilor mi-a dat toate împărățiile pământului, și mi-a poruncit să-i zidesc o casă la Ierusalem în Iuda”” (Ezra 1:1-2; compară cu 2 Cronici 36:22).

Dumnezeu a dezvăluit proorocului Ieremia că după 70 de ani în robia Babiloniană unii dintre poporul Evreu vor fi lăsați să se întoarcă în patria lor. Ei vor reconstrui orașul Ierusalem și templul. Ca să îplinească proorocia aceasta, Dumnezeu a influențat și probabil că a controlat unele din gândurile lui Cir, împăratul Persiei. El „a trezit duhul lui Cir” astfel ca împăratul să trimită un edict permițând să fie clădite Ierusalemul și templul.

Poate Dumnezeu să influențeze după voie pe domnitorul oricărei națiuni?

„Inima împăratului este ca un râu de apă în mâna Domnului, pe care îl îndreaptă încotro vrea” (Proverbe 21:1).

Putem vedea că motivul pentru care Dumnezeu nu a oprit suferința și durerea omenească pe pământ nu este pentru că i-ar lipsi controlul asupra ceea ce fac oamenii. El îi poate controla chiar și pe cei la cele mai înalte nivele în guvern. Ce observăm este că El a ales să exercite controlul acela cu foarte mare raritate.

Dumnezeu are un plan, un scop grandios, la care lucrează. Acel proiect măreț cere ca El să le permită oamenilor să exercite alegerea liberă. Noi avem opțiunea de a face alegeri contrar legii Lui. Dumnezeu – în îndeplinirea scopului Său – permite oamenilor să facă alegeri opuse voinței Sale perfecte.

Dece există suferința?

Un autor faimos a întrebat semnificativ: „Dacă Dumnezeu este infinit de bun, și de asemenea infinit de puternic, dece trebuie ca răul să existe de loc?” Întrebarea aceea este una pe care noi toți o vrem răspunsă.

Dumnezeu dezvăluie scopul Său pentru permiterea mizeriei în epoca prezentă, când noi trebuie să ne luptăm împotriva naturii și gândirii noastre distructive. Este voința noastră liberă – libertatea noastră de alegere, agenția noastră morală liberă – care oferă cheia înțelegerii dece Dumnezeu permite să existe răul și suferința.

Ce alegeri importante au avut de făcut primii noștri părinți?

„pomul vieții în mijlocul grădinii, și pomul cunoștinței binelui și răului” (Genesa 2:9).

Prima carte a Bibliei pomenește de doi pomi pe care îi crease Dumnezeu. Unul a reprezentat calea spre viață și binecuvântări abundente, iar celălalt calea spre suferință, durere și moarte. El a dat lui Adam și Eva o alegere între cei doi pomi. Dar El nu i-a lăsat în întuneric pe primii noștri părinți. El le-a explicat consecințele alegerii pe care o vor putea face și chiar le-a poruncit să nu o facă pe cea greșită (Genesa 2:15-17; compară cu 3:3).

Ce decizie a tot importantă au făcut Adam și Eva?

„Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui, și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el” (Genesa 3:6).

Deși Creatorul primului om l-a avertizat clar să nu mănânce din fructul pomului cunoașterii binelui și răului, El nu i-a împiedicat pe Adam și Eva de a face alegerea greșită. Dumnezeu i-a creat pe amândoi în propria Sa imagine și le-a dat libertatea de alegere.

Dumnezeu este epitomul caracterului sfânt, neprihănit. El a ales întotdeauna să facă ceea ce este înțelept și bine. Nici o putere mai mare decât a Lui nu îl forțează să fie neprihănit. Neprihănirea a fost și va fi întotdeauna modul Lui de viață. Natura Lui este dragostea, cea mai înaltă expresie a caracterului Său perfect (1 Ioan 4:8, 16).

Pentru că Dumnezeu dorește ca noi toți să fim ca El, El nu ne-a făcut ca niște roboți. Dacă ar fi făcut astfel, noi nu am putea clădi un caracter neprihănit, același caracter pe care îl are El. El nu ar putea să ne modeleze în imaginea Lui spirituală. Pentru a clădi caracter, noi trebuie să evaluăm alegerile noastre și să recunoaștem consecințele lor. Noi trebuie să alegem între bine și rău, înțelepciune și nebunie, neatenție și vigilență.

Ce se întâmplă când facem alegeri greșite?

„Cine seamănă nelegiuire, nelegiuire va secera...” (Proverbe 22:8).

Pavel explică în Galateni 6:7-8 principiul culesului a ceea ce ai semănat. Reproducerea versului este foarte clară: „Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământească, va secera din firea pământească putrezirea; dar cine seamănă în Duhul, va secera din Duhul viața vecinică.”

Registrul Biblic arată că Dumnezeu s-a amestecat rare ori cu puterea liberă a omului de a face alegeri. Putem găsi situații în Biblie în care Dumnezeu a intervenit ca să influențeze temporar libertatea de a alege un anumit curs de acțiune a unei națiuni sau individ – în unele cazuri ca să-i protejeze pe slujitorii Săi, în altele pentru a împlini anumite proorocii.

Într-o ocazie l-a făcut pe Regele Saul să „proorocească” involuntar pentru a-l proteja pe slujitorul Său David. Dar curând Saul s-a reîntors la vechile lui obiceiuri.

Dumnezeu a intervenit de asemenea ca să o protejeze pe soția lui Avraam, Sara, de intențiile ilicite ale unui rege. Dumnezeu a intervenit adesea în afacerile omenești pentru a-i ajuta sau proteja pe slujitorii Săi credincioși.

În general, scopul lui Dumnezeu este servit cel mai bine prin El dându-ne libertatea de alegere – lăsând situațiile să-și urmeze cursul lor, chiar dacă deciziile noastre pripite și greșite uneori ne aduc suferințe enorme. Altfel noi nu am putea învăța importanța caracterului neprihănit, nici nu am putea cuprinde în totalitate consecințele teribile ale unei comportări păcătoase.

Spre exemplu, Dumnezeu nu-i previne pe oameni de a se îmbăta. El nu le ia libertatea de a alege, dar nici nu-i previne de a suferi consecințele alegerilor lor. Dar, dacă unul care abuzează alcoolul ar căuta imediat puterea spirituală și ajutorul lui Dumnezeu să-și combată slăbiciunea, Dumnezeu este dispus, prin intervenția lui Isus Hristos, să-l ajute (Evreii 2:16-18; 4 :14-16). Urechile lui Dumnezeu sunt întotdeauna deschise rugăciunilor oamenilor care doresc cu sinceritate să se supună poruncilor Lui (1 Petru 3:12).

Â

Rolul Satanei în cauzarea suferinței omenești

Satana este motivul principal al suferinței oamenilor. Biblia ne spune de „șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana” (Apocalipsa 20:2), care domnește peste omenire ca „domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării” (Efeseni 2:2). Ca „dumnezeul veacului acestuia” (2 Corinteni 4:4), Satana este instigatorul a multei din mizeria omenirii.

Petru îi avertizează pe Creștini că „protivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită” (2 Petru 5:8). Isus ne spune, în parabola semănătorului și a seminței că, imediat ce multă lume aude Cuvântul lui Dumnezeu explicat lor, „vine Satana îndată, și ia Cuvântul sămănat în ei” (Marcu 4:15).

Apostolul Pavel i-a cerut lui Timotei să-i instruiască și să-i dojenească „să îndrepte cu blândețe pe potrivnici”, cu speranța ca „venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia” (2 Timotei 2:25-26). Isus l-a trimis pe Pavel la Neamuri „ca să le deschizi ochii, să se întoarcă dela întunecarea la lumină, și de supt puterea Satanei la Dumnezeu” (Faptele Apostolilor 26:18).

Putem vedea deci din pasajele acestea că Satana are o putere extraordinară și continuă asupra omenirii. Cât este de mare influența lui? Biblia ne spune că „lumea întreagă zace sub puterea celui rău” (1 Ioan 5:19, Biblia Ortodoxă Română).

Cu puțin timp înainte de reîntoarcerea lui Hristos, Satana și demonii săi vor instiga o perioadă de neazuri care se va dovedi să fie mult mai teribilă decât orice tragedie pe care ființele omenești au suferit vreodată (Matei 24:21-22). Suferința pe care o va aduce va fi de neînchipuit.

În vremea aceea Satana va conduce greșit lumea prin „cel fără de lege” a cărui influență va fi „prin lucrarea lui satan, însoțită de tot felul de puteri și de semne și de minuni mincinoase, și de amăgiri nelegiuite...” (2 Tesaloniceni 2:9-10, Biblia Ortodoxă Română).

Influența Satanei este cauza a multor diviziuni și animozități dintre națiuni, rase, religii și indivizi. Biblia îl numește „Ispititorul” (Matei 4:3; 1 Tesaloniceni 3:5). El capitalizează pe slăbiciunile noastre ca să ne ispitească și să ne momească în păcat și în conflict unul cu altul (1 Corinteni 7:5). Prin mijloacele acestea el instigă în oameni atitudini și comportări care aduc conflicte, vătămări, suferințe și moarte.

Dumnezeu însă, pune limite puterii și influenței Satanei asupra omenirii (Iov 1:12; 2:6). Dumnezeu nu-i va permite Satanei să afecteze planul Său pentru mântuirea omenirii. Dumnezeu nu va ceda niciodată controlul Său suprem asupra treburilor omului.

Importanța caracterului dumnezeiesc

Multă lume s-a minunat: Dece Dumnezeu nu i-a creat dela început pe oameni ca ființe duhuri fără natura omenească? Dece ne-a făcut mai întâi din materie – din țărâna pământului – atunci ne-a oferit viața veșnică numai dacă noi rezistăm cu vigoare slăbiciunilor noastre carnale?

Dacă Dumnezeu poate face toate lucrurile, dece nu ne-a creat dela început cu un caracter perfect? Cu alte cuvinte, care este scopul acestei vieți fizice dificile și chinuitoare? Nu s-ar fi putut evita durerile și suferințele noastre?

Bine-nțeles că Dumnezeu ar fi putut face toate acelea – dacă El ar fi fost dispus să ne creeze fără caracterul individual de care avem nevoie să facem alegerile personale. Totul se întoarce la autodeterminarea noastră, la libertatea de alegere. Dumnezeu Însuși a avut de ales cum urma să fie creat omul. El ne-ar fi putut crea ca automate, funcționând ca roboți programați al căror singur mod de acțiune este să îndeplinească instrucțiunile creatorului lor. Dar El a ales să ne creeze *asemănători cu El*, capabili să facem alegeri care sunt limitate numai de cunoștința și caracterul nostru. Aceasta cere ca noi să învățăm binele de rău și caracterul nostru să se dezvolte gradat, prin deciziile noastre, sub ghidarea și ajutorul lui Dumnezeu.

Creează activ Dumnezeu caracter în ființele omenești?

„Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe cari le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele” (Efeseni 2:10).

„să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul” (Efeseni 4:22-24).

Dumnezeu nu a sfârșit cu noi. Noi încă suntem capodopera Lui. El creează în noi „neprihănirea și sfințenia adevărată” – caracterul Său.

Atâta timp cât suntem oameni caracterul nostru nu este solid; nu este permanent. Noi ne putem schimba mintea și comportarea. Putem face greșeli și să învățăm din ele. Noi putem învăța din fructele alegerilor noastre bune și rele.

Pentru că ne putem schimba mintea – și să ne pocăim de greșelile noastre – Dumnezeu ne poate schimba și mai mult și poate crea în noi dorința și capacitatea de a alege cu fermitate ceea ce este drept peste ceea ce este rău. „Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea” (Filipeni 2:13).

Bine-nțeles că Dumnezeu mai întâi cere ca noi să recunoaștem și să ne schimbăm de bună voie comportarea noastră greșită permițând Duhului Său Sfânt să ne împuternicească să facem toate schimbările acestea. Atunci noi putem deveni o persoană nouă „creată în neprihănire și adevărată sfințenie.”

Care aspect al caracterului nostru Îi este cel mai important lui Dumnezeu?

„Domnul nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă” (1 Samuel 16:7).

Biblia folosește cuvântul inimă ca să descrie gândurile, motivele și atitudinile noastre cele mai intime. Dumnezeu știe ce se petrece înăuntrul minții noastre. El evaluează intențiile și motivările noastre (Evreii 4 :12-13). *Aspectele interne ale caracterului nostru* contează cel mai mult pentru El. El consideră

comportarea noastră în lumina a ceea ce este în inimile noastre (compară cu Ieremia 17:10; Deuteronom 10:12).

Poate Dumnezeu să ne schimbe inimile?

„Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele” (Ezechiel 36:26-27).

Dacă cedăm voința noastră lui Dumnezeu, El ne împuternicește prin Duhul Sfânt să trăim după principiile neprihănirii cum le definește El prin legile Sale. Fiecare dintre noi trebuie să fie „ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine, și care împarte drept Cuvântul adevărului” (2 Timotei 2:15). Este numai prin studiul Scripturilor că fiecare „să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună” (2 Timotei 3:16-17). Dumnezeu scrie în inimile noastre ce învățăm prin Duhul Său (Evreii 8:10; 2 Corinteni 3:3), făcând-o o parte permanentă din gândirea și natura noastră.

Cum poate fi Dumnezeu sigur de ceea ce este în inima cuiva?

„Ce este omul, ca să-Ți pese atât de mult de el, ca să iei seama la el, să-l cercetezi în toate diminețile, și să-l încerci în toate clipele?” (Iov 7:17-18).

Noi întâmpinăm încercări și dificultăți astfel ca Dumnezeu să poată să cunoască cât de dedicați suntem noi pentru modul Lui de viață. El trebuie să afle dacă caracterul nostru va îndura greutățile și suferințele. Numai atunci poate avea încredere să ne puterea care vine dela viața veșnică. Viața aceasta nu este numai pentru clădirea caracterului, este și pentru încercarea acelu caracter.

Dece a încercat Dumnezeu vechiul Israel?

„Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul, Dumnezeul tău, în timpul acestor patruzeci de ani în pustie, ca să te smerească și să te încerce, ca să-ți cunoască pornirile inimii și să vadă dacă ai să păzești sau nu poruncile Lui” (Deuteronom 8:2, compară cu versurile 15-16).

Încearcă Dumnezeu credința chiar și a celor drepți?

„În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este cercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos” (1 Petru 1:6-7).

Chiar și cei drepți sunt puși la încercare ca să se vadă cât de credincioși rămân în devotamentul lor pentru Dumnezeu (Psalm 11:5). Când trebuie să facem alegeri dificile Dumnezeu poate vedea cât Îi suntem de devotați. Numai când îl ascultăm în dificultate este profunzimea caracterului nostru complet evidentă. Pavel ne spune că să „ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea” (Romani 5:3-4, compară cu Apocalipsa 2:10).

Va permite Dumnezeu ca să fim încercați mai mult decât putem îndura?

„Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda” (1 Corinteni 10:13).

Glosar

Miruirea (Ungerea): A pune ulei pe capul unei persoane să ceară vindecarea unei boli (Jacov 5:14-16). Uleiul simbolizează Duhul lui Dumnezeu, care este puterea lui Dumnezeu.

Caracter: Discernământul, bunăvoința și determinarea să faci și să îndeplinești alegerile corecte morale, etice și spirituale, indiferent de circumstanțe, presiuni și tendința de a face altfel.

Îndurare: Capabilitatea de a îndura greutăți și adversități prelungite. Actul de a menține traseul.

Libertate de voință, libertate de alegere sau libertate de agenție morală: Libertatea de a decide fără presiune dacă să accepți sau să refuzi un anumit curs de acțiune; caracteristica de a nu fi guvernat de cauze precedente (cum ar fi instinctul) sau intervenție divină dar să fii capabil de a decide pentru tine însuși.

Fruct: Rezultatul unei acțiuni sau a unui curs de acțiune. Fructul Duhului este consecința Duhului Sfânt la lucru în viața unei persoane oarecare.

Natura omenească: Caracteristicile, tendințele și comportarea unei ființe omenești. Este fundamental neutră, deși în timp, gratificarea de sine tinde să predomine. Ca creaturi de ales, noi suntem poruncite și de așteptat să rezistăm atragerilor de egoism de bază și să răspundem conducerii Duhului Sfânt.

Persecuție: Suferință, abuz, săcâit sau atacuri asupra persoanei sau caracterului nostru. Persecuția pentru supunerea lui Dumnezeu ne permite să suferim de dragul neprihăririi. Asemenea abuz poate să includă persecuție personală, politică, religioasă și psihologică.

Împăcare: Restaurare, opusul alienării. Suntem împăcați cu o relație cu Dumnezeu Tatăl prin pocăire de păcat și acceptarea sacrificiului lui Isus Hristos. Alienarea de Dumnezeu rezultă prin păcat (Isaia 59:1-2).

Pocăire: O schimbare de direcție în atitudine și acțiuni. Ne pocăim când ne dăm seama că ne îndreptăm în direcție greșită, ne oprim, ne întoarcem și începem să ne mișcăm în direcția bună. Spiritual, conține părere de rău pentru păcat și o determinare de a face ceea ce este drept.

Răsplată: Ceva ce Dumnezeu le dă acelor care îi fac Lui plăcerea. Într-un sens mai larg, o răsplată este ceva ce noi primim pentru faptele noastre fie bune fie rele. Noi nu ne putem câștiga mântuirea, care este un dar dela Dumnezeu (Romani 6:23). Totuși Hristos arată prin parabola cu talanții că unii vor primi răsplăți mai mari ca alții în Împărăția lui Dumnezeu din cauza serviciilor lor pentru Creator (Matei 25:14-30). Cei drepti își primesc răsplata în momentul învierii celor drepti.

Suveranitate (a lui Dumnezeu): Domnia, puterea și autonomia ne provocate ale lui Dumnezeu. Creatorul este suveran în aceea că nimeni nu-i poate amenința cu succes supremația.

Suferința: Durerea cauzată de factori fizici, mintali sau psihologici sau oricare combinație a celor trei.

Încercare: Un examen al credinței, răbdării și staminei fiind subiectul suferinței sau a tentației. Noi suntem încercați prin dificultățile vieții. Asemenea examene formează răbdarea și clădesc și dezvăluie caracterul nostru. „Dacă slăbești în ziua necazului, mică îți este puterea” a scris Solomon (Proverbe 24:10). Încercările îndurate cu succes clădesc caracter sfânt și drept și încredere în Dumnezeu.

Exemplul de profundă suferință al lui Isus Hristos

Dece a suferit Hristos?

„Hristos, de asemenea, a suferit odată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuiți, ca să ne aducă la Dumnezeu” (1 Petru 3:18).

Hristos nu a suferit pentru că a meritat-o. El a îndurat suferința pentru beneficiul nostru: ca să ajute să se împlinească scopul lui Dumnezeu în noi.

În timpul serviciului Său Isus Hristos a fost ridiculizat, disprețuit și respins de conducătorii religioși ai epocii Sale. Acestea au format o mare parte din suferințele Sale personale înainte de răstignire. Concetățenii Lui au cerut execuția Lui. La sfârșit chiar și ucenicii Săi L-au abandonat ca să-Și îndure suferința singur. „Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obicinuit cu suferința” (Isaia 53:3). „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit” (Ioan 1:11). El a îndurat întreaga gamă de suferințe omenești.

După ce El a triumfat asupra morții prin învierea Sa, Isus a explicat imediat ucenicilor Săi, necesitatea suferințelor Sale (Luca 24:46). Pentru că El a fost fără păcat, El nu a suferit pentru păcatele Sale proprii, dar pentru *ale noastre*. Nimeni mai înainte nu a suferit soarta întregii omeniri odihnindu-se pe umerii Săi în felul acesta. El Și-a luat asupra Sa pedeapsa pentru păcatele noastre. Aceasta a fost ceea ce a făcut suferința și moartea Sa absolut necesare pentru mântuirea noastră.

Fiecare Creștin ar trebui să se identifice imediat cu suferința lui Hristos. Deși El a făcut posibilă mântuirea noastră, dacă El nu ar fi suferit de bună voie pentru beneficiul nostru, noi toți am pieri – ca să nu mai trăim din nou niciodată.

Cât de sever a încercat Dumnezeu credința lui Hristos?

„Și a fost în pustie patruzeci de zile, fiind ispitit de satana...” (Marcu 1:13, Biblia Ortodoxă Română).

„El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească dela moarte, și [Isus] fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui” (Evreii 5:7).

Ispita însăși este o formă de suferință și încercare. Însuși Isus Hristos a trebuit să reziste și să învingă dorințele trupului. Aceasta El a făcut-o! De fapt, El este singura faptură omenească care a rezistat perfect vre-odată ispitelor păcatului (1 Ioan 3:5; compară cu Evreii 12:3-4).

Chiar și cu ajutorul Tatălui Său, puterea voinței cerută pentru a rezista ispitelor Satanei și atracțiilor carnale a fost de neînchipuit. Agonia pe care El a îndurat-o în Grădina Gețemane este imposibil pentru noi să o imaginăm. Acolo El s-a rugat de trei ori Tatălui pentru putere spirituală adițională ca să poată completa suferința și răstignirea proorocite. Acolo El S-a rugat atât de profund încât „sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge” (Luca 22:44). El chiar L-a întrebat pe Tatăl dacă era vre-un mod în care suferința aceasta ar fi putut să fie evitată. Dar cu următorul suspin El s-a înclinat supus la ceea ce El a știut să fie voia Tatălui (Matei 26:36, 39-42).

Dece trebuie să sufere Creștinii?

Una dintre cele mai mari încurcături pentru multă lume este de ce Dumnezeu permite ca oamenii buni să sufere? Care este beneficiul, întreabă ei, încercând să trăiești conform cu instrucțiunile lui Dumnezeu dacă noi toți trebuie să suferim? O carte foarte populară a declarat această dilemă în titlul ei: *„Când lucruri rele se întâmplă oamenilor buni”* [When Bad Things Happen to Good People],

Cartea 1 Petru se ocupă în special cu suferința Creștinilor. Petru a înțeles semnificația suferinței oamenilor care trăiesc neprihăniți în lumina lui Isus Hristos și a suferințelor Lui. Petru observă două categorii de suferință: Unul pentru neprihănire și care ne aduce mai aproape de Împărăția lui Dumnezeu. Celălalt este în general inutil deoarece este în general cauzat de probleme pe care încercăm să ni le aducem noi singuri. Noi avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu imediat, însă, în cursul ambelor forme de suferință.

Are Dumnezeu un scop în permiterea Creștinilor să sufere?

„Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. (1 Petru 2:21).

„Căci cu privire la Hristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El” (Filipeni 1:29).

„Căci este un lucru plăcut, dacă cineva, pentru cugetul lui față de Dumnezeu, sufere întristare, și sufere pe nedrept” (1 Petru 2:19).

Cum ar trebui să vadă Creștinii suferința de mâinile altora?

„Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!” (Matei 5:10).

Biblia explică într-o bună măsură motivul pentru care cei neprihăniți suferă în epoca aceasta prezentă a răului. Cea mai multă suferință este adusă de influența convingătoare a Satanei asupra oamenilor și a ideilor și atitudinile lor. (Vezi „Rolul Satanei în cauzarea suferinței omenești,” p. 6).

Imediat înainte de răstignire, Isus Hristos le-a explicat ucenicilor Săi: „Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume, și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea. ... Dacă m-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi” (Ioan 15:19-20).

Multă din persecuția îndurată de Creștin este de fapt îndreptată împotriva lui Însuși Hristos. Viața pe care El a trăit-o și a propovăduit-o este adevărata țintă. Petru a explicat aceasta foarte clar: „Prea iubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi: dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavei Lui” (1 Petru 4:12-13).

Oamenii neprihăniți au îndurat întotdeauna suferințe pentru a-L servi pe Dumnezeu?

„Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe proorocii, cari au vorbit în Numele Domnului” (Jacov 5:10; compară cu Evreii 11:24-26).

Toți proorocii lui Dumnezeu au suferit pentru credința lor în EL. Unii au supraviețuit, alții și-au dat viețile. Daniel a fost aruncat în bârlagul leilor pentru credința și obiceiurile lui dar Dumnezeu l-a salvat (Daniel 6:15-23). Cei trei prieteni ai lui, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au fost condamnați la moarte în „mijlocul unui cuptor aprins” pentru că ei nu s-ar fi închinat unui idol, dar Dumnezeu în mod miraculos le-a cruțat viețile (Daniel 3:8-29).

David s-a rugat continuu lui Dumnezeu pentru a fi salvat de dușmanii săi (Psalm 7:1-2; 18:17-19). Dar noi ar trebui să observăm în special încrederea lui în Dumnezeu: „Iată, ochiul Domnului privește peste cei ce se tem de El, peste cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui, ca să le scape sufletul dela moarte, și să-i țină cu viață în mijlocul foametei” (Psalm 33:18-19). În general, voia lui Dumnezeu este să-i mântuiască pe slujitorii Săi. Unii, însă, au fost martirizați pentru Împărăția lui Dumnezeu, iar alții încă urmează să-și termine zilele ca martiri.

Isaia, se spune tradițional că a fost un prooroc care a fost omorât fiind „tăiat în două cu fereștrăul” (Evreii 11:37). Noi citim că „Alții au suferit batjocuri, bătaii, lanțuri și închisoare” (versul 36). Ștefan, imediat înainte de a fi fost martirizat, a strigat celor care se pregăteau să-l omoare cu pietre: „Pe cari din prooroci nu i-au prigunit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum, și L-ați omorât” (Faptele Apostolilor 7:52).

A fost în felul acesta din totdeauna. A început cu Cain și Abel. „Căci vestirea, pe care ați auzit-o dela început, este aceasta: să ne iubim unii pe alții; nu cum a fost Cain, care era dela cel rău [Satana], și a ucis pe fratele său. Și pentru ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau neprihănite” (1 Ioan 3:11-12).

Scripturile ne explică cum „Cine umblă cu neprihănire, se teme de Domnul, dar cine apucă pe căi strâmbe, Îl nesocotește” (Proverbe 14:2). Oamenii ale căror căi nu sunt ale lui Dumnezeu, își exprimă dușmănia împotriva Lui indirect prin ventilarea mâniei și a disprețului pentru slujitorii Săi. Petru a descris atitudinea aceasta foarte bine: „Deaceea se miră ei [cei cărora le plac căile acestei lumi] că nu alergați împreună cu ei la acelaș potop de desfrâu, și vă batjocoresc” (1 Petru 4:4).

Care dintre apostoli a aflat că serviciul său va fi plin de suferințe?

„Eu, [Isus Hristos] îi voi arăta [Apostolului Pavel] tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu” (Faptele Apostolilor 9:16; compară cu 2 Timotei 1:11-12).

Când Dumnezeu l-a chemat și l-a converti, apostolul Pavel a aflat că parte din serviciul lui pentru Hristos avea să fie suferința. Suferințele lui Pavel au fost legate direct de marele scop al chemării sale. El a fost însărcinat de Isus Hristos înviat să se ducă la Neamuri „ca să le deschizi ochii, să se întoarcă dela întunec la lumină, și de supt puterea Satanei la Dumnezeu...”(Faptele Apostolilor 26:18). Misiunea lui a atras opoziție și persecuție intense.

Ce feluri de suferințe a întâlnit Pavel?

„De cinci ori am căpătat dela Iudei patruzeci de lovituri fără una; de trei ori am fost bătut cu nuiele; odată am fost împroșcat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adâncul mării. Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși. În osteneli și necazuri, în privegheri adesea, în foame și sete, în posturi adesea, în frig și lipsă de îmbrăcăminte! Și, pe lângă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija pentru toate Bisericile” (2 Corinteni 11:25-25)..

Citește 2 Corinteni 11:23-33 pentru descrierile vivide ale lui Pavel a numeroaselor umilințe, pericole și vătămări pe care le-a îndurat el în împlinirea misiunii sale de a răspândi evanghelia peste tot. El înregistrează cum a suferit continuu în timp ce a proclamat Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Hrănind turma lui Dumnezeu, membrii bisericii lui Dumnezeu, a fost de asemenea o parte vitală a misiunii sale și grija iubitoare a lui Pavel pentru biserici a apăsătoriu greu asupra lui.

Pavel ne spune: „Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos” (1 Corinteni 11:1). Deci și noi vom afla că nu este posibil să răspândim evanghelia în lumea aceasta haotică și plină de păcate, fără să întâlnim opoziție și persecuție. Nu toți vor suferi asemenea rezistență în același fel și în același grad. Hristos ne cunoaște puterea; El înțelege talentul și limitările fiecărui membru. Totuși suferința pentru beneficiul răspândirii adevărului lui Dumnezeu este partea ce le revine tuturor Creștinilor adevărați. A fost factorul constant în viața lui Pavel și a tovarășilor săi (1 Corinteni 4:11-12).

Cum a afectat persecuție lui Pavel reputația sa?

„pentru care sufăr până acolo că sunt legat ca un făcător de rele. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu este legat” (2 Timotei 2:9).

Pavel a lucrat sub un nor de suspiciune și acuzații false. Mulți dintre conducătorii evrei l-au privit ca pe un trădător, iar Romanii au fost adesea nesiguri dacă să-l trateze ca pe un cetățean roman rău îndrumat, un făcător de neazuri cronice sau un criminal. Până la urmă el a murit pentru credința sa.

Arătătoriu griei Creștine pentru alții poate fi riscant?

„Spuneți sănătate Priscilei și lui Acuila, tovarășii mei de lucru în Hristos Isus, cari și-au pus capul în joc, ca să-mi scape viața...” (Romani 16:3-4; compară cu Filipeni 1:25-30).

Creștinii de la început și-au riscat viețile ca să-l ajute pe Pavel și pe alți membri ai bisericii. Ei au suferit pentru Împărăția lui Dumnezeu și a serviciului pentru tovarășii lor Creștini –prin practicarea cu străduință a Regulii de Aur.

Cartea Romani ne spune „plângeți cu cei ce plâng” (Romani 12:15). Dacă noi iubim pe alții cu adevărat, atunci, uneori, vom suferi cu și pentru ei – prin substituție sau realitate dureroasă. Pentru că Creștinii sunt „mădulare unii altora” (versul 5) și părți ale unui aceluiași trup, acesta este un fel de a servi unii pe alții și în același timp de a-L onora pe Dumnezeu (versul 1). „...și frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi” (1 Petru 5:9).

Care este răspunsul Creștin corect la tratamentul nedrept din partea altora?

„Dimpotrivă, dacă suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să proslăvească pe Dumnezeu pentru numele acesta” (1 Petru 4:16).

„Așa că cei ce sufăr după voia lui Dumnezeu, să-și încredințeze sufletele credinciosului Ziditor, și să facă ce este bine” (versul 19).

Isus a explicat ucenicilor Săi de ce ei ar trebui să răspundă maltratărilor cu dragoste, bunătate și munci bune. „Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepiți și

peste cei nedrepti. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii? Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel? Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit” (Matei 5:44-48).

Creștinii sunt chemați să fie „lumina lumii” (Matei 5:14). Ei trebuie întotdeauna să reflecte caracterul Tatălui Ceresc, să ofere necesitățile pentru viață chiar și celor nedrepti. Creștinii trebuie să fie exemple chiar și în circumstanțe dificile. „Și voi înșivă ați călcat pe urmele mele și pe urmele Domnului, întrucât ați primit Cuvântul în multe neazuri, cu bucuria care vine dela Duhul Sfânt; așa că ați ajuns o pildă pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia” (1 Tesaloniceni 1:6-7).

Cum ar trebui să simtă Creștinul despre suferința pentru Împărăție?

„Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi” (Romani 8:18).

Nimeni nu a înțeles soarta Creștinului mai bine ca Pavel. Adăugat la aflicțiunile descrise mai devreme, el a îndurat „un țepuș în carne” – posibil o problemă cronică de sănătate – pe care de trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia. Răspunsul lui Hristos: „...puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită” (2 Corinteni 12:7-9).

Având o perspectivă clară a viitorului, și o înțelegere a scopului lui Dumnezeu pentru noi, este crucial în întâmpinarea dificultăților vieții. Numai când noi putem privi cu nerăbdare spre gloria viitoare a Împărăției lui Dumnezeu, putem noi vedea propriile suferințe în perspectiva corectă. Cu siguranță că încercările și suferințele noastre sunt reale și nu pot fi dorite să dispară. Totuși importanța lor pe termen lung dispare în insignificare când sunt comparate cu realitatea sigură a chemării noastre. (Filipeni 3:11-14). Pentru o înțelegere mai clară a scopului lui Dumnezeu pentru tine cere copia ta gratuită, sau coboar-o de pe Internet la www.ucg.org/easteuropean, *Care este destinul tău?* [What is Your Destiny?], la cel mai apropiat birou de tine.

Evitând suferințele inutile

Pentru că păcatul este cauza principală a suferinței, multă suferință inutilă poate fi evitată ascultându-L pe Dumnezeu cu fidelitate, observând Poruncile atât în literă cât și în spirit. Evitarea suferinței poate de asemenea să consistă din urmarea unor principii sănătoase de sănătate mintală, emoțională și fizică. Asemenea principii sunt bazate tot pe cele Zece Porunci și pot fi găsite prin toată Biblia.

Ne atrage Biblia atenția să nu ne aducem suferința prin păcat?

„Nimeni din voi să nu sufere ca ucigaș, sau ca hoț, sau ca făcător de rele, sau ca unul care se amestecă în treburile altuia” (1 Petru 4:15).

Ce se întâmplă cu cei care ignoră acest sfat?

„Pentru că au urât știința, și n-au ales frica Domnului, pentru că n-au iubit sfaturile mele, și au nesocotit toate muștrările mele. De aceea se vor hrăni cu roada umbletelor lor, și se vor sătura cu sfaturile lor. Căci împotrivirea proștilor îi ucide, și liniștea nebunilor îi pierde; dar cel ce m-ascultă va locui fără grijă, va trăi liniștit și fără să se teamă de vreun rău” (Proverbe 1:29-32).

Noi citim multe exemple de suferință pe care ni le putem aduce asupra noastră simplu prin ignorarea înțelepciunii de bază din Cuvântul lui Dumnezeu. Spre exemplu: „Cel pe care-l apucă mânia trebuie să-și ia pedeapsa; căci dacă-l scoți din ea, va trebui să mai faci odată lucrul acesta” (Proverbe 19:19). De asemenea: „Lenea te cufundă într-un somn adânc, și sufletul molatic suferă de foame” (versul 15).

Problemele financiare sunt adesea rezultatul asumării răspunderii legale a datoriilor altora: „Cui se pune chezaș pentru altul, îi merge rău, dar cine se teme să se pună chezaș este liniștit” (Proverbe 11:15).

Accidentele și neatenția contribuie cu mult la suferința oamenilor. Unele ocupații și activități sunt inerent mai periculoase decât altele. „Cine sfarmă pietre, este rănit de ele, și cine despică lemne este în primejdie” (Ecleziaste 10:9).

Bolile, bine-nțeles, sunt o altă cauză principală de suferință. Motivele pentru boli sunt mult prea numeroase pentru a le face o listă. Totuși, Dumnezeu le-a promis Israelitilor din antichitate că, dacă ei îi vor observa instrucțiunile cu credință, care au inclus legi dietetice, sanitare și agricole, El nu-i va afecta cu bolile pe care le adusesese asupra Egiptenilor (Exodul 15:26). El i-a avertizat, însă, că ignorarea ghidării Sale avea să rezulte în îmbolnăviri și boli (Deuteronom 28:58-61). Atunci controlând bolile, se poate relata cu dacă ascultăm sfaturile lui Dumnezeu și dacă le urmăm.

Observând asemenea principii simple ca prevenirea, atenția, dietă bună și sanitație, noi putem individual să reducem o bună parte din suferința ce vine din cauza bolilor. Dar va fi nevoie de comunități întregi – chiar națiuni – care, lucrând împreună, să curețe mediul nostru înconjurător, și restaurând principii solide de agricultură, de calitate a aerului, prelucrarea alimentelor și a altor nevoi legate de sănătate, să aducă omenirea la o calitate excelentă de sănătate. Mulți din pașii aceștia necesari vor trebui să aștepte până când Hristos va domni pe pământ în Împărăția Sa.

Sentimentul de vinovăție prelungit și obsesiv este adesea o cauză principală dar evitabilă a agoniei emoționale. Puțină vinovăție este naturală și bună. Dar vinovăția ar trebui să conducă la pocăință care îi este remediu (2 Corinteni 7:10). Dumnezeu este milostiv. Soluția este să te duci la Dumnezeu cu o atitudine de pocăință, pentru mila și iertarea pe care El ne-a promis-o.

Noi citim „Căci cel neprihănit de șapte ori cade, și se ridică” (Proverbe 24:16). Noi trebuie să căutăm milostenia lui Dumnezeu regulat și des. După cum ne-a promis Dumnezeu, „De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna [albă]...” (Isaia 1:18-19).

Exemplele acestea numai zgârie suprafața suferințelor evitabile și inutile pe care noi ni le aducem asupra noastră. Ele ne arată de asemenea de ce avem nevoie de o înțelegere echilibrată a cauzelor suferințelor. Multă suferință omenească poate fi evitată cu ușurință prin cunoștințe corecte, înțelegere, înțelepciune și supunere.

Putem noi găsi instrucțiuni practice de cum să evităm suferința inutilă?

„Pildele lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, pentru cunoașterea înțelepciunii și învățaturii, pentru înțelegerea cuvintelor minții; pentru căpătarea învățăturilor de bun simț, de dreptate, de judecată și de nepărtinire; ca să dea celor neîncercați agerime de minte, tânărului cunoștință și chibzuință, să asculte însă și înțeleptul, și își va mări știința, și cel priceput, și va căpăta iscusință” (Proverbe 1:1-5).

Noi nu trebuie să neglijăm cartea Proverbe când căutăm ajutor practic în înțelegerea principiilor de gândire și viață. Ne poate ajuta să ne îmbunătățim vast relațiile noastre omenești și traiul nostru Creștin. Atât de multă suferință și nefericire provin din manipularea greșită a întâlnirilor noastre de zi cu zi unii cu alții. Adesea ne lipsește diplomația. Avem nevoie de înțelepciunea lui Dumnezeu în avea de a face cu celelalte ființe omenești.

Deși noi înșine ne aducem asupra noastră multă suferință, dorința lui Dumnezeu este ca noi să îndurăm exact opusul. A crede că Dumnezeu ar avea vre-un fel de plăcere perversă în suferința omenească este să-i înțelegem caracterul cu totul greșit. El nu are nici o plăcere în moartea răilor (Ezechiel 33:11). El adesea amână pedeapsa în speranța pocăirii (2 Petru 3:9). El dorește ca întreaga familie omenească să realizeze mântuirea în Împărăția Sa (1 Timotei 2:4). El nu preferă ca noi să suferim.

Cauză și Efect: Un principiu adesea ignorat

Multe tragedii și multă suferință pot fi trasate la sursa lor: propriile noastre acțiuni și decizii toate prea omenești. Într-o lume a libertății de alegere, unele alegeri au dus inevitabil la rezultate rele.

Acțiunile aduc consecințe. Știm că culegem ceea ce am semănat, dar nu ne dăm seama de sursa acelei zicale – Biblia (Galateni 6:6-7). Cu mii de ani în urmă, unul din prietenii lui Iov – ne străin suferinței – a observat că „cei ce ară fărădelegea și seamănă nelegiuirea îi seceră roadele!” (Iov 4:8).

Cu secole mai târziu proorocul Ebraic Osea s-a uitat la condiția tristă spirituală a împărăției Israelului. Idolatria, violența și imoralitatea au fost obișnuite (Osea 2, 4). În cadrul câtorva ani puternicul Imperiu Asirian avea să vină dinspre est și să devasteze regatul, măcelărind mii din locuitorii lui și înrobind pe supraviețuitorii Israelului. Dumnezeu i-a dezvăluit lui Osea ce urma să vină și de ce. „Fiindcă au sămănat vânt, vor secera furtună” (Osea 8:7). „Ați arat răul, ați secerat nelegiuirea, și ați mâncat rodul minciunii...” (Osea 10:13). A fost inevitabil că păcatele poporului aveau să-i ajungă din urmă.

Când mor mii de oameni în dezastre naturale – uragane, taifunuri, tornade și secete – lumea îl învinuiește pe Dumnezeu. Totuși, Dumnezeu le-a spus vechilor Israeliti, că îi va binecuvânta cu vreme favorabilă numai dacă ei îl vor asculta (Leviticul 26:3-4; Deuteronom 28:12). Cei mai mulți au ales să nu-L asculte. Hotărârea aceea a afectat nu numai viețile lor dar și viețile copiilor lor, care au căzut victime alegerilor prostești ale părinților lor. Cei nevinovați suferă adesea pentru păcatele altora. Aceasta este una dintre consecințele tragice ale alegerilor greșite.

Când noi analizăm suferința, învățăm mult numai dacă vom trasa înapoi circumstanțele cauzei lor. Proverbul 22:3 avertizează să considerăm efectele de lungă durată a alegerilor noastre. „Omul chibzuit vede nenorocirea și se ascunde, dar cei proști merg înainte și sunt pedepsiți.”

Când căutăm cauzele principale ale suferinței, adesea noi nu trebuie să ne uităm mai departe de noi înșine. Într-un fel sau altul păcatul este cauza celor mai multe suferințe.

Ajutor pentru cei în suferință

Au compasiune Isus Hristos și Dumnezeu Tatăl pentru cei în suferință?

„Cînd a ieșit din corabie, Isus a văzut o gloată mare, I s-a făcut milă de ea, și a vindecat pe cei bolnavi” (Matei 14:14).

„Cînd a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi cari n-au păstor” (Matei 9:36).

„Deci, dacă voi, cari sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!” (Matei 7:11).

Dece nu ușurează Dumnezeu suferința omenirii acum?

„N-a putut să facă nici o minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi, și i-a vindecat. Și se mira de necredința lor” (Marcu 6:5-6).

„Ierusaleme, Ierusaleme, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii supt aripi, și n-ați vrut!” (Matei 23:37).

Îndărătnicia omenirii ca un întreg în a crede și a I se supune lui Dumnezeu este adevăratul motivul pentru suferința lumii. Numai când omenirea se va pocăi cu adevărat, după venirea a doua a lui Hristos, vor ajunge oamenii să înțeleagă relația dintre credință și milostenie. Dumnezeu este nerăbdător să le arate milostenia și să-i plouă cu compasiune și bunătate. Dar pocăirea și cooperarea sunt premisele necesare.

Trist, pentru cei mai mulți oameni aceea va trebui să aștepte până când Hristos va schimba atitudinea și comportarea întregii lumi. În epoca noastră lumea simplu nu este dispusă să se supună voinței lui Dumnezeu. Așa cum a explicat Isus: „Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine” (Matei 15:8). Ca rezultat omenirea suferă.

Ce a făcut deja Isus Hristos ca să ușureze suferința?

„El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre” (Matei 8:17).

Moartea lui Hristos a plătit pentru păcatele noastre astfel ca noi să putem fi împăcați cu Dumnezeu (Coloseni 1:21-22). Deci dece continuă oamenii să sufere? Deși Isus Hristos a luat asupra Lui pedeapsa cu moartea pe care noi am câștigat-o pentru păcatele noastre (Romani 6:23; Evreii 10:10, 12), aceasta nu înseamnă că toate consecințele imediate ale păcatului au fost înlăturate. Păcatul aduce suferințe enorme trupului și minții. Într-adevăr, cele două sunt foarte apropiat legate. O stare mintală sau emoțională negativă poate cauza multor feluri de maladii fizice.

Unul dintre motivele pentru care a venit Hristos în lume a fost să aibă de a face cu afecțiunile noastre fizice și emoționale. Suferința Lui personală face posibilă vindecarea noastră fizică și spirituală. Înainte de moartea Sa prin răstignire, El a fost bătut cu cruzime aproape dincolo de a putea fi recunoscut ca o ființă omenească. El a luat asupra Sa până și consecințele fizice ale păcatelor noastre așa că noi, prin El, putem fi vindecați (1 Petru 2:24). De asemenea, din cauza sacrificiului Său, va veni vremea când toată suferința va fi eliminată pentru totdeauna (Apocalipsa 21:4).

Cum a definit Hristos misiunea sa la începutul serviciului Său?

„„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați, și să vestesc anul de îndurare al Domnului” (Luca 4:18-19; citând Isaia 61:1-2).

Tatăl L-a trimis pe Hristos să împlinească această Scriptură (Luca 4:20-21), scrisă cu sute de ani mai înainte de proorocul Isaia. Aceasta a fost în adaos la misiunea Sa principală de a-și da viața pentru păcatele omenirii. Cele patru Evanghelii stau ca martore a vieții exemplare a lui Hristos în ușurarea suferințelor ființelor omenești.

Cum a împlinit Hristos această misiune Scripturală?

„Isus străbătea toată Galilea, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și tămăduind orice boală și orice neputință care era în norod. I s-a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți cei ce sufereau de felurite boli și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi; și El îi vindeca” (Matei 4:23-24).

I-a împuternicit Hristos pe ucenicii Săi să vindece pe alții?

„Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii, și să vindece bolile. Apoi i-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu, și să tămăduiască pe cei bolnavi” (Luca 9:1-2; compară cu Marcu 6:13; Luca 10:1-2, 9).

Vindecarea a fost întotdeauna una dintre binecuvântările lui Dumnezeu pentru omenire. Totuși puțini au încredere în acest minunat adevăr biblic. Când suntem bolnavi, suntem instruiți să cerem bătrânior Bisericii să se roage pentru noi, mirându-ne cu ulei în numele Tatălui (Iacov 5:14). Atunci ni se spune că „Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav” (versul 15). Uleiul folosit pentru miruit este simbolul a puterii de vindecare a Duhului lui Dumnezeu.

Când un prezbiter nu este întotdeauna la îndemână într-o anumită zonă geografică – pentru că Biserica a fost întotdeauna un corp dispersat – Dumnezeu a prevăzut o modalitate Scripturală pentru situația aceasta. Anumite cârpe miruite în mod special pot fi trimise celor bolnavi la cerere (vezi Faptele Apostolilor 19:11-12).

De asemenea, atât Hristos cât și Pavel îi instruesc pe Creștini să observe serviciul de Paște al Noului Testament și să participe în simbolurile lui (Luca 22:19-20; 1 Corinteni 11:23-25). Vinul pe care noi îl folosim în timpul acestei ceremonii reprezintă sângele lui Hristos vărsat pentru păcatele noastre, iar pâinea reprezintă trupul lui Hristos care a fost frânt pentru noi. Isus Hristos a luat suferințele noastre mintale, emoționale și fizice asupra Sa. El este slujitorul proorocit de Isaia 52 și 53 care a suferit pentru noi. Citește aceste capitole cu atenție ca să poți înțelege suferințele prin care a trecut Hristos pentru noi. După aceea compară-le cu rapoartele martorilor oculari a suferințelor sale în Matei 26-28.

Ce alt ajutor special ne-au pus suferințele lui Hristos la îndemână?

„Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului. Și prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți” (Evreii 2:17-18).

Numai Isus Hristos a dat un exemplu perfect de evitarea păcatului. În timpul vieții Lui pe pământ El a rezistat că tărie ispitei. Niciodată nu a cedat El păcatului (1 Petru 2:22). El a rămas aproape de Tatăl și s-a rugat cu ardoare la nevoie (Marcu 1:35; Ioan 11:41-42). Totuși El, de asemenea a trebuit să se roage „cu strigăte mari și cu lacrimi” (Evreii 5:7). Când ne ducem la Tatăl ceresc în rugăciune pentru ajutorul de care avem nevoie, noi putem ști că Isus Hristos, Intermediarul nostru, înțelege lupta pe care o avem cu slăbiciunile noastre omenești (Evreii 4:15).

Pentru că păcatul ne afectează pe noi toți, trebuie să avem ajutor pentru a-l învinge. Așa cum a explicat Pavel „Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentrucă, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac” (Romani 7:18).

Pavel a știut dela cine va putea primi ajutorul de care avea nevoie în lupta cu păcatul: „O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?.. Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, prin

Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească, slujesc legii păcatului” (Romani 7:24-25).

Din nou și din nou, în raporturile Evangheliei, îl găsim pe Isus din Nazaret întâlnind suferințele omenești drept în față – acționând ca să le ușureze în alții. El a fost plin cu compasiune și ne-a dat un exemplu perfect. Mântuitorul nostru a știut din propria experiență cum este să rezisti atracției carnale și s-o cucerești cu succes. El știe exact cum și când să ne ajute să ne luptăm cu păcatul. El vrea ca noi să ne ducem la el cu îndrăzneală să-i cerem ajutor – pentru puterea de a rezista – ori de câte ori avem nevoie („Evreii 4:14-16).

În ce alt mod important ajută Hristos suferința?

„Cînd a ieșit din corabie, Isus a văzut mult norod; și I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi cari n-aveau păstor; și a început să-i învețe multe lucruri” (Marcu 6:34).

Lumea are mare nevoie de educație corectă în principiile biblice ca să învețe cum să trăiască. Așa cum s-a plâns proorocul Ebraic Osea, viețile oamenilor sunt distruse „din lipsă de cunoștință” (Osea 4:6).

Principiul cauzei și efectului nu a încetat niciodată să opereze. Suferința este efectul care este adesea cauzat de ignoranță și păcat. Pentru a confrunța suferința efectiv, trebuie să trăim în armonie cu legile și principiile biblice. Altfel ne vom aduce suferințe inutile asupra noastră. (Vezi „Cauză și efect: un principiu adesea ignorat,” p. 15)

Vreme și împrejurare

Biblia se referă la un alt aspect al suferinței omenești numită „vreme și împrejurări” (Ecleziaste 9:11). Multe lucruri bune și rele se întâmplă oamenilor indiferent că ei sunt buni sau răi. Așa cum a explicat Isus, Dumnezeu dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți (Matei 5:45).

Care a fost perspectiva lui Isus Hristos asupra unui accident tragic din Ierusalem?

„Sau acei optsprezece inși, peste cari a căzut turnul din Siloam, și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni, cari locuiau în Ierusalem? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel” (Luca 13:4-5).

Isus a recunoscut principiul de care scrisese Regele Solomon cu 1000 de ani mai devreme: „Am mai văzut apoi supt soare că nu cei iuți aleargă, că nu cei viteji câștigă războiul, că nu cei înțeleپți câștigă pâinea, nici cei pricepuți bogăția, nici cei învățați bunavoința, ci toate atárnă de vreme și de împrejurări” (Ecleziaste 9:11).

Isus a notat că incidentul din Siloam nu a fost nici un fel de pedeapsă divină îndreptată asupra victimelor din cauza păcatelor lor. Deși alți factori, cum ar fi proastă construcție și proceduri de întreținere ar fi putut să fie parte din tablou, a fost strict numai chestiune de timp și șansă în ceea ce le privește pe victimele omorâte. Pentru că ele s-au întâmplat să fie la locul greșit, la momentul greșit, au murit.

Dar Isus i-a îndemnat pe toți cei care scăpaseră din calamitatea aceasta să se pocăiască de păcatele lor, și prin implicare, să înceapă să trăiască în armonie cu scopul și planul lui Dumnezeu. Asemenea tragedii ar trebui să fie reamintiri puternice de a acționa acum pentru a ne pune în ordine casa spirituală. Dece să ne amânăm mântuirea? Dece să nu acționăm acum? Aceasta este accentuarea comentariilor lui Isus Hristos.

Învățând din suferințele lui Iov

Suferința unui singur om numit Iov explică multe despre motivul pentru care caracterul este cu mult mai important în ochii lui Dumnezeu decât incomodarea și durerea pe care o suferim noi în viața aceasta. Iov a fost un om de o neprihănire excepțională. El a evitat cu grijă orice act de încălcare a legilor lui Dumnezeu. El s-a comportat fără nici o vină. Dar, la fel ca noi toți, el a avut și slăbiciuni (Marcu 14:38). El nu a fost perfect.

Dumnezeu a hotărât să pună la încercare caracterul lui Iov să vadă cum va putea devotamentul lui pentru El avea să reziste în adversitate. Povestea lui Iov este în Scriptură ca să-i ajute pe oamenii neprihăniți, când trec prin perioade de experiențe descurajatoare și traumatice, să învețe să aibă încredere în Dumnezeu cu răbdare, în timp ce așteaptă rezolvarea problemelor lor.

Dumnezeu a lăudat Satanei comportarea dreaptă a lui Iov (Iov 1:8). Satana a răspuns: „...Și Satana a răspuns Domnului: „Dar ia întinde-Ți mâna, și atinge-te de tot ce are, și sunt încredințat că [Iov] Te va blestema în față!” (Iov 1:9-11). Evenimentele de mai târziu aveau să-l dovedească pe Satana greșit. Caracterul lui Iov nu a fost chiar atât de slab.

Dumnezeu i-a acordat permisiunea Satanei să-l despoaie pe Iov de toate posesiunile și de familia sa, și să-l afecteze cu furuncule foarte dureroase (Iov 1:12-19). Iov a acceptat la început năpasta lui, spunând: „Domnul a dat, și Domnul a luat, -binecuvântat fie Numele Domnului!” (Iov 1:21).

Mai târziu „Trei prieteni ai lui Iov, ...au aflat de toate nenorocirile care îl loviseră. S-au sfătuit și au plecat de acasă să se ducă să-i plângă de milă și să-l mângâie” (Iov 2:11). După o săptămână de lamentări cu el, ei au început să discute calamitățile și suferințele sale. Iov a descris plângerile sale, arătând nedreptățile vieții. Mai târziu Dumnezeu a fost

de acord cu el. Nu totul în viața aceasta este drept și echitabil.

Cei trei prieteni ai lui Iov, însă, au fost siguri că Dumnezeu îl pedepsea pe Iov pentru vre-un păcat secret, ceva ce Iov ar fi putut să ascundă de toată lumea cu excepția lui Dumnezeu. Iov a negat vehement că acesta ar fi cazul, și el a fost corect. Dumnezeu, de asemenea, a verificat aceasta mai târziu.

Totuși, în timpul încercării de pierdere și suferință, Iov a ajuns treptat să-L resimtă pe Dumnezeu. Aceasta se întâmplă adesea oamenilor în mijlocul unei calamități inexplicabile.

Multe capitole descriu raționamentul și acuzațiile greșite ale celor trei prieteni ai lui Iov și negările lui Iov. Până la urmă, unul dintre prietenii mai tineri ai lui Iov, Elihu, a vorbit pe șleau. El a recunoscut că perspectiva lui Iov era cu defect și deformată. Iov se convinsese că aflicțiunile sale nu serveau nici unui scop. El a hotărât că Dumnezeu, simplu, nu-l trata cu dreptate.

Elihu și-a dat seama că Iov era atât de obsedat de nevinovăția lui (Iov 33:8-9) că el acum găsea defect cu Dumnezeu în loc să caute lecțiile ce se puteau învăța din încercările sale. Plângerilor lui Iov, Elihu le-a răspuns: „Îți închipuiești că ai dreptate, și crezi că te îndreptățești înaintea lui Dumnezeu?” (Iov 35:2).

În loc să vadă adversitatea sa ca o ocazie pentru răbdare și pentru a-l lăsa pe Dumnezeu să-l modeleze, Iov a crescut în resentimentul lui pentru Creatorul său. El și-a închis mintea la posibilitatea că ar putea învăța ceva de valoare din suferințele sale.

Obiecția principală a lui Iov a fost că Dumnezeu fost insensibil pentru el, că El nu i-a recunoscut suficient neprihănirea sa.

Dumnezeu l-a provocat pe Iov, sugerându-i să încerce să îmblânzească o creatură a mării, o fiară mare care era „făcută,

ca să nu se teamă de nimic” (Iov 41:33-34): „Poți tu să prinzi Leviatanul cu undița? Sau să-i legi limba cu o funie? Îi vei putea petrece papura prin nări? Sau să-i străpungi cu un cârlig falca? Îți va face el multe rugăminți? Îți va vorbi el cu un glas dulce?” (Iov 41:1-3, 4-10).

Până la urmă Iov a văzut că motivul problemei sale a fost lipsa lui de înțelegere și încrederea excesivă în propria sa neprihănire. Atunci părerea sa despre dreptatea lui Dumnezeu s-a schimbat. El a văzut că atitudinea sa critică pentru Dumnezeu a fost greșită: „-„Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, cari sunt mai pe sus de mine și pe cari nu le pricep.” „Urechea mea auzise vorbinduse de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut. De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă” (Iov 42:3-6).

Experiența lui Iov este redată în multe amănunte pentru ca noi să putem învăța greșeala de a avea o părere prea înaltă despre noi înșine: „Mândria merge înaintea pieirii, și trufia merge înainte căderii. Mai bine să fii smerit cu cei

smeriți, decât să împarți prada cu cei mândri” (Proverbe 16:18-19).

Experiența lui Iov ne poate explica de ce oamenii drepti pot trece prin momente descurajante și traumatice și pot fi tentați să-l resimtă pe Dumnezeu pentru că nu intervine vizibil și repede în favoarea lor. Ca și Iov, noi nu înțelegem că Dumnezeu vede cu mult mai departe decât vedem noi.

Indiferent cât de severă este încercarea, noi nu trebuie niciodată să presupunem că Dumnezeu nu ne ascultă și că nu-i pasă. El vede lecții pe care noi trebuie să le învățăm care sunt dincolo de înțelegerea noastră momentană. Trebuie întotdeauna să ne amintim de sfatul excelent al lui Regelui David: „Nădăjduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima, și nădăjduiește în Domnul!” (Psalm 27:14). Noi trebuie să învățăm din experiența lui Iov să păstrăm un respect și încredere răbdătoare în Dumnezeu chiar și în mijlocul suferințelor noastre (Iacov 5:10-11).

Ce învățătură a tras Isus din morțile altora într-un alt incident tragic?

„În vremea aceea au venit unii, și au istorisit lui Isus ce se întâmplase unor Galileeni, al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor. „Credeți voi”, le-a răspuns Isus, „că acești Galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți Galileeni, pentru că au pățit astfel? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți peri la fel” (Luca 13:1-3).

În incidentul acesta se pare că autoritățile romane au măcelărit mai mulți Galileeni care veniseră să ofere sacrificii la Ierusalem. Isus a atras atenția că oamenii aceștia au suferit aceste morți oribile, nu pentru că ei fuseseră excepțional de răi, ci pentru că fuseseră prinși în evenimente mai mari. Într-o situație violentă oameni nevinovați sunt adesea răniți și omorâți. Poate să se întâmple oricui – numai dacă Dumnezeu nu ar proteja persoana aceea într-un mod special, în momentul acela.

Noi trebuie să dăm ascultare sfatului lui Iacov: „Ascultați, acum, voi cari ziceți: „Astăzi sau mâine ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie, și vom câștiga!” Și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puțințel, și apoi piere. Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: „Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru” (Iacov 4:13-15).

În planul și scopul lui Dumnezeu, El va învia toate victimele accidentelor fatale și a altor tragedii. Ce care mor în asemenea împrejurări nu sunt pierduți pentru veșnicie pentru Dumnezeu sau pentru cei iubiți. Isus Hristos a promis o înviere viitoare când „toți cei din morminte vor auzi glasul Lui” (Ioan 5:28-29). Broșura noastră gratuită *Planul zilelor sfinte ale lui Dumnezeu: promisiunea de speranță pentru omenire* [God's Holy Day Plan: The Promise of Hope for All Mankind], pe care o poți cobora și de pe Internet la www.ucg.org/easteuropean, explică învierea aceasta cu toate amănunțele scripturale esențiale.

Totuși, noi oamenii trebuie să avem de a face cu suferința și chiar moartea acum și aici. Vezi „Pași în tratarea Durerii,” Capitolul 5, p. 34, din broșura *Ce se întâmplă după moarte?* Copia ta îți este la dispoziție, gratuit.

Ce principii biblice fundamentale ne pot da o perspectivă corectă când se întâmplă suferințe inexplicabile?

„Lucrurile ascunse sunt ale Domnului, Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri...” (Deuteronom 29:29).

Dumnezeu simplu nu ne dezvăluie un motiv pentru fiecare lucru care ni se întâmplă. Deci, nici o ființă omenească nu ne poate aduce un răspuns precis pentru fiecare situație nefericită. Dumnezeu poate să nu dezvăluie anumite lucruri de partea aceasta a Împărăției ce are să vină.

Dar, indiferent de circumstanțele noastre, noi suntem întotdeauna răspunzători pentru ascultarea de Creatorul nostru pentru a fi în armonie cu planul și scopul Lui. Trebuie să lăsăm restul lui Dumnezeu, depinzând răbdători de El cu credința că „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său” (Romani 8:28).

Așa cum am demonstrat în lecțiile anterioare ale acestui curs, motivul pentru existența noastră este clar. Dar aceasta nu înseamnă că înțelegem totul despre cum își va împlini Dumnezeu planul Său pentru noi. Așteptăm cunoștință, înțelegere completă, care vor veni în momentul învierii. Orice învățătură care se aliniază contra chemării noastre și a adevăratei cunoștințe biblice care o suportă este până la urmă falsă. Noi trebuie să fim atenți să nu permitem suferințele inexplicabile să ne amărască și să ne pierdem credința în Dumnezeu.

Este posibil ca tu, și cei dragi ție, să fi suferit cu cruzime și pe nedrept de mâinile altora. Astfel se pare că se întâmplă uneori cu cei mai mulți dintre noi. Permițându-ne să devenim amari și să începem să căutăm răzbunare, nu este răspunsul Creștin potrivit. „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti”, zice Domnul” (Romani 12:19).

Întotdeauna amintește-ți că noi avem numai o cunoștință parțială. Înțelegerea deplină nu va veni decât mai târziu. Înțelegând principiul acesta, apostolul Pavel ne spune: „Acum, vedem ca într'o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin” (1 Corinteni 13:12).

Dumnezeu este întotdeauna drept

Copiii adesea exclamă „Nu este drept!” atunci când nu li se face voia lor. Uneori oamenii zic la fel despre Dumnezeu. Aceasta a fost atitudinea vechiului Israel. „Voi ziceți: „Calea Domnului nu este dreaptă!” Ascultați dar, casa lui Israel! Nu este calea Mea dreaptă? Oare nu mai degrabă căile voastre nu sunt drepte” (Ezechiel 18:25).

Din vederea noastră limitată, viața într-adevăr poate că nu este întotdeauna dreaptă. Dumnezeu a permis anumite nedreptăți când a dat omeniului dreptul de alegere liberă. Dar recunoscând că nu totul este drept în viața aceasta, este total diferit de a-L acuza pe Dumnezeu că este nedrept. Ele nu sunt același lucru.

Cele mai multe din nedreptățile din viață sunt rezultatul a mii de ani de acumulare de obiceiuri și tradiții omenești, la fel ca și incertitudinea timpului și a șansei. Nu putem, pe bună dreptate, să-L învinovățim pe Dumnezeu de ele.

Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul (Ioan 17:17). Deciziile Sale sunt consistente cu caracterul Său, care este dragoste (1 Ioan 4:8, 16). Având încredere în Dumnezeu și în Cuvântul Său este singura ancoră pe care o avem. Nimic nu este complet sigur. Dar, când viața este plină de dificultăți, oamenii transferă uneori nemulțumirile lor dela defectele acumulate ale oamenilor și nesiguranța vieții acestea la Dumnezeu. Astfel ei conchid, fals și illogic, că Dumnezeu este nedrept. Dumnezeu a dezvăluit vechiului Israel că sunt într-adevăr căile omului care sunt nedrepte.

A pus apostolul Pavel această întrebare într-una din scrisorile sale?

„după cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.” Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nici de cum!” (Romani 9:13-14).

Mult depinde de înțelegerea corectă a destinului și scopului familiei omenești. Aceasta este cu siguranță adevărat în răspunsul acestei dileme obișnuite.

Este adevărat că Dumnezeu va avea milă asupra cui va voii, și El de asemenea poate alege, în anumite circumstanțe, să întărească voința cuiva împotriva Sa (Romani 9:16-18). Dar totul este numai temporar.

Fiecare Creștin ar trebui să învețe pas cu pas planul de bază al lui Dumnezeu cum este dezvăluit prin Sărbătorile Sale anuale. Minunatul adevăr pe care îl dezvăluie, arată că vine momentul în care Dumnezeu va chema toată lumea și le va da ocazia justă și dreaptă pentru mântuire. În momentul acela El le va arăta mărinimia Sa abundentă, și nimeni nu va mai pune la îndoială dreptatea lui Dumnezeu.

Acesta este unul din marile adevăruri ascunse de lume dar dezvăluit Creștinilor care înțeleg semnificația Zilelor Sfinte ale lui Dumnezeu. Ele dezvăluie secvența în care Dumnezeu se va adresa și va înlătura nedreptățile pe care le suferim în viața aceasta. Tu trebuie să înțelegi ce dezvăluie aceste convocări sfinte. Pentru o explicație amănunțită, cere broșura ta gratuită, sau coboar-o depe Internet la <http://www.ucg.org/easteuropean>, *Planul zilelor sfinte ale lui Dumnezeu: Promisiunea de speranță pentru omenire* [God's Holy Day Plan: The Promise of Hope for All Mankind].

Ce a făcut deja Tatăl ca să egalizeze inechitățile acestei vieți?

„În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, Te laud, pentru că așa ai găsit Tu cu cale!” (Matei 11:25-26).

Nimeni nu este mai conștient de inegalitățile care chinuiesc ființele omenești în epoca prezentă prin influența Satanei. Dar pe cine va chema Dumnezeu mai întâi: pe cei cu posibilități mari sau pe oamenii de rând?

Dumnezeu ne dezvăluie că, în loc să favorizeze pe cei care au avantajele materiale ale vieții acesteia El oferă mai întâi Împărăția Sa celor care în cea mai mare parte nu sunt nici bogați și nici faimoși, nu cei care par să fie cei cu succes în lumea aceasta.

„De pildă, fraților, uitați-vă la voi cari ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales. Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari. Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile cari nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1:26-29). Dumnezeu nu i-a chemat în vremea aceasta pe cei înțelepți, puternici sau dezechilibrați. Isus confirmă

„Căci fiii veacului acestuia, față de semenii lor, sunt mai înțelepți decât fiii luminii” (Luca 16:8). Totuși fii luminii ai lui Dumnezeu vor fi primele fructe ale mântuirii Sale.

Profetul Isaia notează modul lui Dumnezeu în împlinirea planului Său: „Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mâhnit, spre cel ce se teme de cuvântul Meu” (Isaia 66:2). Dumnezeu va egala lucrurile. Nimeni nu va intra în Imperiul Său care nu este cu adevărat umil. Oricine va încerca să se exalte pe sine deasupra celorlalți trebuie să se pocăiască de egoismul său pentru a putea moșteni viața veșnică (compară cu Coloseni 3:12-13; Romani 12:16 ; Iacov 4:10; 1 Petru 5:5-6).

A desenat Dumnezeu legea Sa pentru a-i proteja pe cei care sunt mai puțin capabili să-și prevadă pentru ei înșiși?

„Cînd veți secera semănăturile din țara voastră, să lași ne secerat un colț din câmpul tău, și să nu strângi ce rămâne de pe urma secerătorilor. Să lași săracului și străinului aceste spice. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru” (Leviticul 23:22).

Da, Dumnezeu este întotdeauna drept. El este bun și milostiv. Legile Lui reflectă dragostea și grija pentru toate ființele omenești. „Domnul ocrotește pe cei străini, sprijină pe orfan și pe văduvă...” (Psalm 146:19).

Introspecții istorice în suferința omenească

În Westminster Abbey din Londra, unde cei mari și faimoși sunt înmormântați, două candelabre enorme descriu în fontă figuri biblice. Între caracterele descrise din Vechiul Testament, două figuri sunt mai proeminente.

La un capăt al candelabrului masiv este Regele Solomon, descris ca fiind așezat pe tronul său în robe majestoase, ca un domnitor al unui popor unit și prosper ale căror binecuvântări divine umplu țara. Înțelepciunea sa a fost capitulată foarte potrivit de Regina din Șeba cu cuvintele: „Tu ai mai multă înțelepciune și propășire de cât am auzit mergându-ți faima. Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, cari sunt necurmat înaintea ta, cari aud înțelepciunea ta! Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul tău, care a binevoit să te pună pe scaunul de domnie al lui Israel! Pentru că Domnul iubește pentru totdeauna pe Israel, de aceea te-a pus împărat, ca să judeci și să faci dreptate” (1 Regi 10:7-9).

Solomon a atins apogeul realizărilor temporale mulțumită generozității lui Dumnezeu.

La extremitatea cealaltă a candelabrului patriarhul Iov este descris ca suferind abisurile mizeriei și a suferinței. Tronul lui – pentru a-i ușura incomoditatea – este un pat de cenușă. Trei din prietenii lui îl vizitează de departe, dar nu ca să-i laude realizările.

Existența omului include atât suferința cât și exaltările vieții. Suferința este tot atât de mult parte din caleidoscopul omenirii cât este obținerea măreției. Dumnezeul Israelului a fost tot atât de mult parte din viața lui Iov cât și a lui Solomon, dacă nu mai mult.

Așa cum lecția aceasta a studiului Bibliei se străduiește să arate din însăși Scripturile, scopuri mari zac în spatele suferințelor noastre. Viața ne dă timp să considerăm întrebări importante: Cine sunt eu? Dece sunt eu? Ce parte joc eu în planul lui Dumnezeu?

Suferința este parte naturală a existenței noastre. Nimeni nu o poate evita. Suferința ne poate stimula să reevaluăm importanța vieții. Ne forțează să ne luăm timp să considerăm chestiunile vitale ale existenței noastre. (Te rugăm să ceri broșura noastră gratuită *Care este*

destinul tău? [What Is Your Destiny?] pentru o perspectivă biblică a acestor subiecte. Broșura se poate de asemenea cobora de pe Internet la www.ucg.org/easteuropean).

Creatorul nostru a hotărât să-Și dezvolte în noi caracterul Său drept. El este cu mult mai

interesat în caracterul clădit de noi decât în a ne lăsa să trăim o viață fără suferințe. Însuși Isus Hristos a învățat supunerea prin lucrurile pe care Le-a suferit (Evreii 5:8)

Cum vede Dumnezeu suferința

Biblia pune suferințele noastre într-o perspectivă corectă. Explică de ce ne doare, scopul suprem al aflicțiilor noastre și cum să jucăm noi un rol important în ușurarea agoniei altora – nu numai prin ajutorul personal dar în aducerea la cunoștința lor a adevăratei evanghelii într-o lume înglodată în nefericirea cauzată de păcat.

Biblia în multe feluri, luată ca un întreg, arată cum este Dumnezeu dispus să ne ușureze suferințele în multe căi. El are mai multe opțiuni la dispoziția Sa.

El are grijă în special de poporul Său (Evreii 13:5-6). „Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin” (Efeseni 3:20).

Pe deasupra, adu-ți aminte că suferința este numai temporară nu veșnică. După ce și-a atins scopul, Dumnezeu o va șterge pentru totdeauna. Una din proorociile cele mai încurajatoare și reasigurante din Biblie vorbește despre Dumnezeu ușurând suferința: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:3-5).

Chestiuni de ponderat

Întrebările acestea sunt menite ca un ajutor de studiu, să stimuleze mai multă meditare asupra subiectelor discutate în lecția aceasta și să te ajute să le aplici la un nivel personal. Noi îți sugerăm să îți faci timp să scrii răspunsurile tale la aceste întrebări și să le compari cu cele din scripturile date. Te rugăm să te simți liber să ne scrii cu orice comentarii, întrebări sau sugestii despre curs sau lecția aceasta.

- Ne forțează Dumnezeu să ne conformăm cu Voia Lui? Sau ne permite să ne facem propriile noastre hotărâri dacă vrem să urmăm calea Lui sau nu? (Deuteronom 30:19).
- Libertatea de alegere permite rezultate și bune și rele? (Romani 3:15-17; Numere 14:18).
- Alegerile greșite aduc durere. Care este rezultatul urmării conducerii Duhului lui Dumnezeu și făcând alegerile corecte? (Galateni 6:7-8).
- Caracterul nostru cel mai intim este important pentru Dumnezeu. Ce putere ne oferă ca să ne împuternicească să urmăm căile Lui și să avem un caracter ca al Lui? (Ezechiel 36 :26-27).
- Hristos a suferit astfel ca noi să putem fi justificați și împăcați cu Dumnezeu: Ce trebuie să învețe Creștinii din suferințele lui Hristos? (1 Petru 2:19, 21; Filipeni 1:29).
- Cine este în spatele a multor suferințe omenești? (1 Petru 5:8; 1 Ioan 5:19).
- Prin toată istoria adepții lui Dumnezeu au suferit pentru credința lor. Ce putem noi învăța din exemplul lor? (Iacov 5:10; Evreii 11:24-26).
- Cum se compară suferințele noastre zilnice cu viitorul care ne așteaptă dacă suntem între credincioșii lui Dumnezeu? (Romani 8:18).
- Ni se spune să evităm anumite activități și astfel să evităm aducerea asupra noastră a suferințelor ce nu sunt necesare? (1 Petru 4:15; Proverbe 1:29-32).
- Dumnezeu prevede ajutor și confort pentru cei ce suferă. Care sunt confortul și ajutorul suprem adus de sacrificiul lui Hristos? (Evreii 2:17-18; 1 Ioan 1:7-9; 2:1-2).
- Care este răsplata permanentă pentru cei care suferă din cauza credinței? (Romani 8:17; 2 Timotei 2:11-12).

ADRESELE POȘTALE DIN ÎNTREAGA LUME

AMERICA DE NORD, DE SUD ȘI CENTRALĂ

Statele Unite: United Church of God
P.O. Box 541027
Cincinnati, Ohio 45254-1027
Phone (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795
Web site: www.gnmagazine.org
E-mail: info@ucg.org

Canada: United Church of God-Canada
Box 144, Station D
Etobicoke, ON M9A 4X1 Canada
Phone: (905) 876-9966, (800) 338-7779
Fax: (905) 876-0569
Web site address: www.ucg.ca

Caraibe: United Church of God
P.O. Box N8873, Nassau, Bahamas
Phone: (242) 324-3169 Fax: (242) 364-5566

Martinique: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Zonele vorbind spaniola:
Iglesia de Dios Unida, P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 45254-1027, U.S.A.
Phone: (513)576-9796 Fax (513) 576-9795
E-mail: info@ucg.org

EUROPA

Insulele Britanice: United Church of God
P.O. Box 705
Watford, Herts, WD 19 6FZ, England
Phone: 020-8386-8467 Fax: 020-8386-1999
Web site: www.goodnews.org.uk

Franța: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Germania:
Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten
Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany
Phone: 0228-945-4636 Fax: 0228-945-4637

Italia: La Buona Notizia, Chiesa de Dio Unita
Casella Postale 187, 24121 Bergamo Centro, Italy
Phone și Fax: (+39) 035-452-3573
Web site: www.labuonanotizia.org
E-mail: info@labuonanotizia.org

Olanda: P.O. Box 93, 2800 AB Gouda, Netherlands

Scandinavia: Guds Enade Kyrka
P.O. Box 3535, Stockholm, Suedia
Phone: (+44) 20-8386-8467 Fax: 0046 0142-10340

AFRICA

Africa de Est: Kenia, Tanzania și Uganda:
United Church of God-Kenia
P.O. Box 75261, Nairobi, 00200, Kenia
E-mail: kenya@ucg.org, Web site: www.ucgeastafrica.org

Ghana: P.O. Box 3805 Kumasi, Ghana
E-mail: ghana@ucg.org

Mauritius: P.O. Box 53, Quatre Bornes, Mauritius

Nigeria: United Church of God-West Africa
P.O. Box 1715, Yaba, Logos, Nigeria
Phone: 234-1-791-8009, E-mail: nigeria@ucg.org

Africa de Sud, Botswana, Lesotho, Namibia și Swaziland:
United Church of God - Southern Africa
P.O. Box 2209, Beacon Bay, East London 5205,
South Africa
Phone and Fax: 043-748-1694 E-mail: rsa@ucg.org

Zambia: P.O. Box 23076, Kitwe, Zambia
Phone: (02) 226-076 E-mail: zambia@ucg.org

Zimbawe: P.O. Box 928, Causeway, Harare, Zimbabwe
Phone: 011716273 E-mail: zimbabwe@ucg.org

REGIUNEA PACIFICULUI

Australia: United Church of God-Australia
GPO Box 535, Brisbane, Qld 4001, Australia
Phone: 07 55 202 111 Free call: 1-800-356-202
Fax: 07-55-202-122
Web site: www.ucg.org.au E-mail: info@ucg.org.au

Fiji: United Church of God
P.O. Box 11081,
Laucala Beach Estate, Suva, Fiji

Noua Zeelandă: United Church of God
P.O. Box 22, Auckland, 1015, New Zealand
Phone: Toll Free 0508-463-763

Filipinele: P.O. Box 81840
DCCPO, 8000 Davao City, Philippines
Phone and Fax: +63-82 241 0150
Cell/text: +63-918-904 4444
Web site address: www.ucg.org.ph

Tonga: United Church of God - Tonga
P.O. Box 127, Nuku'Alofa, Tonga

TOATE ZONELE ȘI NAȚIUNILE NEMENTIONATE

United Church of God
P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 4
5254 -1027, U.S.A.
Phone: (513) 576-9796